

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(Συνέχεια.)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

[Τὸ θέατρον παριστᾷ θάλαμον συγκοινωνοῦντα διὰ τριῶν θυρῶν μετὰ τὰς αἰθούσας τοῦ χοροῦ. Δύο θύραι πλάγιοι. Ἀνάκλιτρον ἐκ δεξιῶν ἐστὶ καὶ τοιχωρολόγιον εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον· μικρὰ τραπέζα πρὸς τὰ ἀριστερά, στηριζομένη εἰς τὸν τοῖχον· καθρέπτις, λυχνοστάτης, πολυθρόνη, κτλ.)

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Προσωποφόροι περιφερόμενοι εἰς τὴν στοάν τοῦ χοροῦ καὶ ἐρχόμενοι νὰ χαιρετίσωσι καὶ νὰ συγχαρῶσι τὸν μαρκέσιον.)

ΧΟΡΟΣ

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν μαρκέσιον! Θεέ! ποῖα λεπτὴ φιλοκαλία! τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν μαρκέσιον! Ναί, εἰς τὰ εὐτυχῆ ταῦτα ἐνδαιτήματα μεταβαίνει τις ἀπὸ θαύματος εἰς θαῦμα· ἡ καρδία, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα, θαμβοῦνται καὶ γοητεύονται.

(Ὁ χορὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν στοάν καὶ ἐξαφανίζεται μικρὸν κατὰ μικρὸν.)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΚΟΜΗΣΣΑ, ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Μαρκέσιε, ὅλα εἶναι θαυμάσια! Τὸ δείπνον πολυτελέστατον... ὁ χορὸς μεγαλοπρεπέστατος.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἦδη πνίγονται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς αἰθούσας· φοβοῦμαι μήπως οἱ προσκεκλημένοι εἶναι παραπολλοί.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Τότε θὰ ἔχετε περισσοτέρους θαυμαστάς, ωραία ἐξαδέλφη. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἐνδυμασία σας ἔχει τόσην φιλοκαλίαν,

τόσην δροσερότητα!... Κυρία Σεβινιέ... ὅσον δὲ διὰ τὸ πνεῦμα, δὲν θὰ διαψεύσετε τὸν ἱματισμόν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καὶ ἐγώ! καὶ ἐγώ! Ἐλαβον τὸ ἔλδυμα ἐνὸς τῶν προγόνων μου, τοῦ Ῥαοῦν Ἰλαρίωνος Γαμάχου Ῥαπινιέρ τραπεζάρχου τοῦ Καρόλου Θ'... διότι οἱ Ῥαπινιέρ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλέως.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ ἐπαξίως διατηρεῖτε τὴν τιμὴν τῆς γαστρονομικῆς ταύτης καταγωγῆς.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐστὲ εἰλικρινῆς, φίλτατε ἐξαδέλφε, ἡ ἐορτὴ αὕτη ἔχει σκοπὸν τινα· δὲν πληροῦναι τις τόσον μεγαλοπρεπῶς τοὺς μουσικοὺς ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ χορεύσωσιν ἄνθρωποι ἐντελῶς ἀδιάφοροι εἰς ἡμᾶς.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ ποῖον αἷτιον νομίζετε ὅτι μὲ παρακινεῖ, ἱππότα;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τίς οἶδεν;... ἴσως ἡ φιλοδοξία!

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἐγώ!... φιλόδοξος.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Λέγουσιν ὅτι ἐπιδιώκετε σπουδαίαν θέσιν... Παρατήρησα πρὸ ὀλίγου, εἰς τὴν αἴθουσαν, ἓνα ὑπουργόν...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ μὲ τοῦτο τί; Πάντοτε ἔχει τις ἓνα ὑπουργόν, ὅπως ἔχει ἓνα τραπεζίτην, ἓνα διάσημον καλλιτέχνην...

ΚΟΜΗΣΣΑ

Εἶναι μὲν τοῦτο ὀλιγώτερον διασκεδαστικόν, ἀλλὰ κάμνει περισσοτέραν ἐντύπωσιν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Τὸ κατ' ἐμὲ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν δίδω μεγάλην σημασίαν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔχει πλειοτέραν ἀξίαν τῶν ἄλλων προσκεκλημένων.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ὅταν τὸν συνήντησα, ἐφαίνετο αἰσθανόμενος βαθεῖαν πληξίν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ (ἀνίσταται.)

Πῶς ; ἀληθῶς ; Ἐν τούτοις τὸν ἐτοποθέτησα εἰς τὸ βλίστ μὲ τοὺς συμπαίκτας τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν . . . Ἀλλὰ πηγαίνω . . .

ΡΑΠΙΝΙΕΡ² (εἰσέρχεται ἀπὸ τὸν.)

ὦ ! βλέπετε τί κόλαξ εἷσθε ; Ἀλλ' ἡσυχάσατε, ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης διασκεδάζει ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιθυμήσετε . . . Ἡθέλησα μόνον νὰ σᾶς δοκιμάσω.

ΚΟΜΗΣΣΑ

ὦ ! ἱππότα, αὐτὸ καλεῖται ἀπιστία !

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δίδω τὸν χορὸν τοῦτον εἶναι ἀπλούστατος, καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν εἶχατε ἐννοήσει . . . Ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ δίκη τὴν ὁποίαν ἐκερδήσαμεν ὀριστικῶς κατὰ τῆς λεγομένης συγγενοῦς μας, τῆς πρώην βαρώνης Ῥουκερόλ, ἐπέσυρεν ἐφ' ἡμῶν πολλοὺς φθονερούς εἰς τὴν πόλιν καὶ μάλιστα εἰς τὴν αὐλήν ; . . . Ἡθέλησα νὰ ἀναζωπυρήσω τὴν συμπάθειαν τῶν φίλων μας διὰ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ τοῦ καμπανίτου οἴνου· ἠθέλησα νὰ προσελκύσω ὑπὲρ ἡμῶν τὴν κοινὴν γνώμην ἀπαδεικνύων ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τοῦ νέου πλούτου μας, διότι ἠξεύρομεν νὰ τὸν δαπανῶμεν εὐγενῶς.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ναί, βέβαια, ἠξεύρομεν νὰ τὸν δαπανῶμεν εὐγενῶς.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἀλλὰ δὲν θὰ κάμωμεν τίποτε διὰ τὴν πρώην βαρώνην Ῥουκερόλ ;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τίποτε.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Τίποτε.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἴσως τοῦτο θὰ ἦτο τὸ καλλίτερον μέσον νὰ ἐπιβάλλωμεν σιωπὴν εἰς τὸν φθόνον καὶ τὴν συκοφαντίαν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τοῦναντίον· συγκατάβασις ἐκ μέρους μας ἤθελε θεωρηθῇ ὡς συνθηκολόγησις τῆς συνειδήσεως, ὡς τύψις . . . Ὁ κόσμος εἶναι κακός !

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ ἔπειτα ὁ νόμος ἐξεφράσθη, τὰ δικαστήρια μᾶς ἐπεδίκασαν ὁλόκληρον τὴν κληρονομίαν τοῦ ἐξαδέλφου ἡμῶν, καὶ θὰ ἦτο προσβολὴ κατὰ τῆς δικαιοσύνης πᾶσα τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τροποποιήσις.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ταῦλάχιστον δὲν θὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πρώην βαρώνην τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ζητεῖ ; Ἡ ξένη αὕτη δὲν ὑπῆρξε σύζυγος τοῦ βαρώνου . . . τὸ εἶπεν ὁ νόμος . . . ὅλοι ὀφείλομεν νὰ τὸ παραδεχθῶμεν . . . ἀλλ' ὑπῆρξε σύντροφος τοῦ βίου του, φίλη του . . . ἡ εἰκὼν αὕτη ἦτο ἐνέχυρον τοῦ ἔρωτός του, καὶ ἐπὶ τῷ τίτλῳ τούτῳ . . .

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἀ ! κόμησσαι, ὁ τίτλος οὗτος στηρίζεται ἐπὶ μεγάλης ἀνηθικότητος.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

Ἡ εἰκὼν, ὡς καὶ τὰ ἄλλα, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κληρονομίαν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καὶ ἔπειτα, περικυκλοῦται ἀπὸ ἀδάμαντας. Ὀφείλομεν νὰ τὴν κρατήσωμεν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

Αὐτὸ φρονῶ καὶ ἐγώ.

ΚΟΜΗΣΣΑ.

Δὲν τὸ φρονῶ ὅμως ἐγώ, καὶ λυποῦμαι ἀναγκαζομένη νὰ ἐνδῶσω εἰς τὴν πλειοψηφίαν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐκτὸς τούτου, τώρα ἔφθασα ἀπὸ τὴν ἑπαυλιν τοῦ Ῥουκερόλ· ἡ ὑποτιθεμένη βαρὼν ἄνεχώρησε μὲ τὴν θυγατέρα της, καὶ τὴν ὥραν ταύτην αἱ δύο τυχοδιώκτιδες θὰ ἦμαι πλησίον τῆς Γερμανίας.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΟΙ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΗΣ ΣΕΡΝΥ.

ΣΕΡΝΥ

Σᾶς εὐρίσκω τέλος πάντων.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἴδου ὁ σύζυγός μου.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Πόθεν ἔρχεσαι, Σερνύ;

ΣΕΡΝΥ

Διάβολε! ἠγέρθην ἐκ τῆς τραπέζης
ὅπου ἐτίμων τὸν οἶνόν σου μέ τινες νέ-
ους διασκεδαστικούς . . . κατὰ τὸν ἀγ-
γλικὸν τρόπον . . .

ΚΟΜΗΣΣΑ

Φάλνεσθε.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Νὰ μὴ τὸ συλλογισθῶ καὶ ἐγώ!

ΣΕΡΝΥ

Ἀφοῦ κατεστρέψαμεν εἰς τακτικὴν
μάχην τὰ στρατεύματα τῆς Καμπα-
νίας, τῆς Ἰωαννουπόλεως καὶ ἄλλα . . .
εἰσῆλθομεν εἰς τὸν χορὸν, ὅπου παρευρέ-
θην εἰς τὸ διασκεδαστικώτερον θέαμα . . .
Πολὺ διασκεδάζουν ἐκεῖ κάτω!

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Τί θέλεις νὰ εἰπῇς;

ΣΕΡΝΥ

Ναί, φίλτατέ μου, τίποτε δὲν λείπει
ἀπὸ τὴν ἐορτὴν, καὶ διὰ νὰ ᾔναι ἐντε-
λὴς, ἦλθε νὰ τὴν φαιδρύνῃ καὶ ὁ διάβο-
λος προσωπικῶς.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ὁ διάβολος;

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἐχασε τὸν νοῦν του!

ΣΕΡΝΥ

Ὅταν λέγω ὅτι διασκεδάζουν, αὐτὸ
σημαίνει κατὰ τὰς διαθέσεις . . . Αὐτὸς
ὁ Διάβολος εἶναι πολὺ πρωτότυπος . . .
ἤξεύρει τὰ πάντα, καὶ δὲν καυχᾶται ἐ-
πὶ ἐχεμυθία.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ ποῖα εἶναι αὕτῃ ἡ προσωπίς;

ΣΕΡΝΥ

Ἐὰν τὸ ἤξευρον, τότε δὲν θὰ ᾔτο τό-
σον ἀστεῖον . . . Ὅ,τι προσθέτει εἰς
τὴν παραδοξότητα τοῦ ἀτόμου, εἶναι ὅτι
οὔδεις τὸν ἀνεγνώρισε . . . τὸ πρόσωπόν
του ἐν τοῦτοις μόλις καλύπτεται διὰ
λεπτοῦ ὑφάσματος . . . Ἐκτὸς τούτου
εἶναι πολὺ ὡραῖος νέος, εἰς τὸν ὅποιον
ἀρμόζει θαυμάσια ἢ σατανικὴ ἐνδυμα-
σία. Εἰς ὅλους προσφέρει τὰς ὑποκλί-
σεις του, καὶ ἐὰν ἕκαστος φοβῆται διὰ
τὰς ἀληθείας τὰς ὁποίας τοῦ ρίπτει
κατὰ πρόσωπον, τοῦλάχιστον γελαῖ διὰ
τὰς ἀληθείας τοῦ ἄλλου. Λέγει τὰ ὀνό-
ματα τῶν προδοτῶν, τῶν ἀντεραστριῶν,
τῶν ἀγαθῶν συζύγων, καὶ μάλιστα ἐ-
νὸς τρυφεροῦ ἐραστοῦ. Μετ' ὀλίγον θὰ
προκύψωσι μυρία σκάνδαλα· τέλος τί
νὰ σᾶς τὰ πολυλογῶ, τὸ πρᾶγμα εἶναι
μυστιμώτατον.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἄλλ' ἐμὲ τοῦτο μὲ ἀνησυχεῖ πολὺ· ὁ
ὑπουργὸς θὰ δυσηρεστεῖτο ἐὰν ὁ Διά-
βολος τῷ ἔλεγε τὰς ἀληθείας του.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἀξία ὧν ἐπράξατε ἀπολαμβάνετε,
μαρκέσιε . . . ἰδου τί θὰ εἰπῇ νὰ προσ-
καλέσετε τὸσον κόσμον. Τὰ προσκλη-
τήριά σας διεσπάρησαν μετ' ἀπιστεύτου
ἀφειδίας! Ἐκαστος ἠθέλε νὰ ἐπιτύχῃ,
καὶ ὅλοι ἐπέτυχον· τὰ ἐμπορεύοντο ἀ-
ναφανδὸν εἰς τὸ Χρηματιστήριον . . .
Τοῦτα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον, πρὸ πάν-
των εἰς χορὸν προσωπιδιοφύρων . . . οὔ-
τε κἂν ἐλάβετε τὴν προφύλαξιν νὰ ἰ-
δῆτε τὸ πρόσωπον τῶν προσκεκλημένων
σας ἐνῶ εἰσῆρχοντο εἰς τὸν χορὸν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἦθελα νὰ σεβασθῶ τὸ μυστήριον τοῦ
ὁποῖον ὤφειλε νὰ κεντήσῃ πλειότερον τὸ
ἐνδιαφέρον τῆς ἐορτῆς . . . δὲν προέβλε-
πον . . . Ἄλλ' οὔδεις θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερ-
βῇ τὰ διαγεγραμμένα ὑπὸ τῆς κοσμιό-
τητος ὅρια . . . Ἄλλως τε, ἀπέτρεψα
πάντα κίνδυνον θέσας εἰς τὰ προσκλη-
τήρια τὸ κεφάλαιον τοῦ ὁποῖου γινώσκε-
τε· «Οὔδεις τῶν προσκεκλημένων δύνα-

νται νὰ ἀναχωρήσῃ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὅλοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀφαιρέσωσι τὰς προσωπίδας των.»

ΣΕΡΝΥ

Λοιπὸν! σὰς ὀρκίζομαι ὅτι ὁ ὅρος αὐτὸς δὲν τὸν φοβίζει... Φέρεται ὡς νὰ μὴ ἐπρόκειτο νὰ σημάνη τὸ μεσονύκτιον.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Καὶ τί λέγει;

ΣΕΡΝΥ

Μήπως ἠξεύρω καὶ ἐγὼ;... Εἶπεν εἰς τὸν χονδρὸν ὑποκόμητα ὅτι ἦτο... (Ὁμιλεῖ χαμηλοφώνως πρὸς τὸν Ῥαπινιέρ.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐλα δά!

ΣΕΡΝΥ

Καὶ εἰς τὴν μαρκεσίαν Δερίς, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῶν λουτρῶν....

(Ὁμιλεῖ χαμηλοφώνως πρὸς τὸν Μαρκέσιον.)

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορον· ἠξεύρω πῶς νὰ...

ΣΕΡΝΥ (σταματῶν αὐτόν.)

Ἀνωφελές... δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ τὸν πλησιάσετε... εἶναι περιεστοιχισμένος ὑπὸ συμπαγούς κύκλου... Τὸν ἀκροάζονται, τῷ ἐπιτίθενται, ἀπαντᾷ· εἶναι πάλῃ ἐνὸς ἐναντίον ὁλῶν, καὶ ἡ νίκη τὴν φοράν ταύτην δὲν εἶναι μὲ τὸ μέρος τῶν πυκνῶν συνταγμάτων... Ὁταν ἐξηρχόμην τῆς αἰθούσης, διηγείτο εἰς ἓνα τῶν πολιτικῶν μας τὴν ἱστορίαν τῶν μεταμορφώσεών του· ἀκόμη δὲν θὰ ἐτελείωσε.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

ὦ Θεέ μου! εἴαν ἦτο ὁ ὑπουργός μου!

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ζητεῖτε θὰ διεκινδύνευε.

ΣΕΡΝΥ

Ποία θέσις;

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Τίποτε, τίποτε... Ὁ Ῥαπινιέρ ἔχει

μερικὰς ιδέας!... (Γέλωτες εἰς τὸ βάθος.) Ἄλλὰ τί εἶναι αὐτὸς ὁ θόρυβος; Διάβολε! εἶναι ὁ ἄνθρωπός μας.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ὁ Διάβολος;

ΣΕΡΝΥ

Ὁ ἴδιος, συνοδευόμενος ὑπὸ πολυαριθμοῦ συνοδίας.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἄς φορέσωμεν τὰς προσωπίδας μας... ἡ παρουσία μας θὰ τὸν ἀπεδειλιάζε... καὶ θέλω νὰ ἰδῶ ἕως ποῦ φθάνει ἡ αὐθάδειά του.

(Φοροῦσι τὰς προσωπίδας των.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Οἱ αὐτοί, ΡΟΒΙΝΟΣ μὲ διαβολικὴν ἐνδυμασίαν.

(Ὁ Μαρκέσιος καὶ ἡ κόμησσα κάθονται ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.)

ΧΟΡΟΣ

Ἰδὲ, ὦ δαίμων, τὸ πλῆθος τοῦτο ὅπερ ὀρμᾷ, κυλίνεται καὶ οὐδέποτε ἐξαντλεῖται. Πυῖος λαμπρὸς θρίαμβος! Πλησίον σου ἀναπνέει τις παραφροσύνην καὶ παραφοράν. Εἰς τὸν μεθυστικὸν τοῦτον χορὸν ὁ Σατανᾶς εἶναι εἰς τὸ στοιχεῖόν του!

(Πλῆθος προσωπιδοφόρων ἔρχονται εἰς τὴν θύραν καὶ περικυκλοῦσι τὸν Ῥοβινόν.)

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Πρὸς τοὺς προσωπιδοφόρους.)

Ἀφήσατέ με νὰ ἀναπαυθῶ ἐδῶ ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς... Ἀμέσως εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας... Ὑπάγετε!... (Οἱ προσωπιδοφόροι ἀπέρχονται. Καθ' ἑαυτόν, δεικνύων τὸν μαρκέσιον, τὴν κόμησσαν καὶ τὸν Ῥαπινιέρ.) Ἰδοὺ ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ζητῶ... (Γέλῳ φωνῶν, καὶ καταβαίνων μεταξὺ τοῦ Σερνὸ καὶ τοῦ μαρκείου.) Συγχωρήσατέ με, κύριε μαρκέσιε, εἴαν δὲν σὰς προσέφερον ἀκόμη τὰ σεβάσματά μου... τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον πληροῖ τὰς αἰθούσας σας μὲ ἐμπόδισε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκον τοῦτο.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Διὰ ποῖον μὲ ἐκλαμβάνετε, κύριε ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Διὰ τὸν κύριον τοῦ μεγάρου τούτου...
διὰ τὸν μαρκέσιον Λορμίαν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἀπατᾶσθε.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ποτέ.

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

Τί φιλαυτία !

ΡΟΒΙΝΟΣ

Διαβολική !

ΣΕΡΝΥ (Πρὸς τὸν Ῥαπινιέρ.)

Τί σοὶ ἔλεγον ;

ΡΟΒΙΝΟΣ (Πρὸς τὸν μαρκέσιον)

Οἷονδῆποτε καὶ ἂν ᾦναι τὸ αἷτιον τὸ
ὁποῖον σᾶς ἀναγκάζει νὰ κρύπτεσθε, σᾶς
εἰδοποιῶ ὅτι αἱ κόποι σας εἶναι ἀνωφε-
λεῖς . . . εἶμαι βέβαιος εἰς ὅ,τι λέγω.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

(Ἐκβάλλων τὴν προσωπίδα του καὶ ἐγειρόμενος.)

Τὸ βλέπω.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Βλέπω διὰ μέσου τῶν τοίχων . . . δὲν
ἄρκει τοῦτο, μαντεύω τὸν στοχασμὸν ὅ-
στις κρύπτεται ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς
ὑποκρισίας . . . καὶ κατὰ μείζονα λόγον
τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον προφυλάσσεται
ὑπὸ ἀσθενοῦς προχώματος μετάξης ἢ
βελοῦδου. (Πλησιάζων τὴν κόμησσαν.) Καὶ
τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ὠραιότερων μου προ-
νομίων . . . ἀφοῦ, μὲ ὅλον τὸ προσω-
πεῖον ὅπερ τοὺς κρύπτει ἀπὸ ὅλους, μό-
νος δύναμαι νὰ ἴδω καὶ βλέπω κατ' αὐ-
τὴν τὴν στιγμήν τοὺς χαρίεντας χαρα-
κτῆρας τῆς κομῆσσης Σερνύ.

ΚΟΜΗΣΣΑ (Ἀποκαλυπτόμενη.)

Εἶναι ἀνωφελές λοιπὸν τὸ προσω-
πεῖον ;

(Ἐγείρεται)

ΡΟΒΙΝΟΣ

ὦ Θεέ μου ! ναί ! . . . Ζὲν εἶμαι ἐ-
γνωστῆς . . . καὶ ἐὰν ὁ Κ. κόμης ὁ σύ-
ζυγός σας τὸ ἐπιτρέπη . . .

ΣΕΡΝΥ (Ἀποκαλυπτόμενος.)

Μὲ γνωρίζει ἐπίσης . . .

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

Ἐμὲ μόνον δὲν γνωρίζει.

ΡΟΒΙΝΟΣ (πρὸς τὴν κόμησσαν.)

Παραπονοῦνται διὰ τὴν ἀπουσίαν
σας ἐκ τοῦ χοροῦ, κυρία, δὲν ἐπιστρέ-
φετε ;

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

Εἴσθε περίεργος, κύριε διάβολε !

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Ἀφοῦ κατεμέτρησε διὰ τοῦ βλέμματος
τὸν ἱππότην.)Ἐπαναλαμβάνω μόνον ἐκείνο τὸ ἄ-
ποῖον ὅλοι λέγουν, ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἕκα-
στος ἐπιθυμεῖ.

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

Μὲ φαίνεται ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔπρεπε
τὰ ᾦναι ὀλιγώτερον πρόστυχος εἰς τοὺς
λόγους του. (Χαμηλοβώνως πρὸς τὸν Σερνύ.)
Ἐθύμωσε, τὸν ἐπείραξα, τὸν ἐδιαβό-
λισα.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Διὰ τί δὲν τοῦ δανείζετε ὀλίγον ἀπὸ
τὸ πνεῦμά σας . . .

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

(Χαμηλοβώνως πρὸς τὸν κόμητα.)

Ἀναντιρρήτως δὲν μὲ γνωρίζει.

ΡΟΒΙΝΟΣ (ἐξακολουθῶν.)

Κύριε Ῥαπινιέρ !

ΡΑΗΙΝΙΕΡ

Ἄ !

(Ἀφαιρῶν τὴν προσωπίδα του.)

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Κύριε, ἀπεκαλύφθημεν ὅλοι· θὰ ἐξα-
κολουθήσετε τηροῦντες ἐφ' ἡμῶν τὴν
διὰ τῆς μὴ ἀποκαλύψεως ὑπεροχὴν
σας ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Χρῶμαι τῷ ἐμῷ δικαίωματι, δὲν εἶ-
ναι ἀκόμη μεσονύκτιον.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Βεβαίως ἐν τούτοις, ἐὰν σᾶς παρε-
κάλουν . . .

ROBINOΣ

Θὰ κατέφευγα εἰς τὸν νόμον τὸν ὑποῖον ἐπεβάλετε ὑμεῖς ὁ ἴδιος.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Εἰσθε εἰς θέσιν ἐξαιρετικὴν, κύριε· βεβαιοῦσιν ὅτι πρὸ ὀλίγου ὑπερέβητε τὰ ὅρια καὶ τὰς ἐλευθερίας τοῦ προσωπιδωτοῦ χοροῦ.

ROBINOΣ

Οὐδ᾽ ἄλλως, κύριε μαρκέσιε· περιορίσθην νὰ εἶπω ὅσα ἕκαστος ἐγνώριζεν· ἡδυνάμην νὰ εἶπω περισσότερα, διότι ἡξεύρω πράγματα ἀγνοούμενα... ἄλλὰ, ἡσυχάσετε...

ΚΟΜΗΣΣΑ (ὑπερηφάνως.)

Ἡμεῖς, κύριε;

ROBINOΣ

(ἐκπνευθὼν πλησίον τῆς κομήσσης.)

Ἐ! κυρία, ποία εἶναι ἡ γυνή, ἥτις δὲν ἔχει μυστικά τινα νὰ φυλάξῃ;

ΣΕΡΝΥ (ὅστις ἤκουσε.)

Πῶς! περὶ ποίων μυστικῶν ὁμιλεῖτε;

ROBINOΣ

(Κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν Σερνὺ τὸν ὑποῖον σύρει πρὸς τὰ ἀριστερά.)

Τί σᾶς μέλει, φίλτατε κόμη, ἀφοῦ δὲν εἶναι μυστικά τοῦ Μελοδράματος;

ΣΕΡΝΥ

Τοῦ Μελοδράματος!

ROBINOΣ

Ναί, αὐτὸ εἶναι τὸ ἀναπαντήριον, τὸ ἰδιαίτερον διασκεδαστήριον ἐμοῦ τοῦ Σατανᾶ... Ἡμῖν ἐκεῖ, χθὲς, ὅταν ἐνεχειρίσατε εἰς τὴν δεσποινίδα Δέλιαν, τὴν θελκτικὴν χορεύτριάν μας, τὸ σμαράγδιον ἐκεῖνο κόσμημα...

ΣΕΡΝΥ

Σοῦτ!

ROBINOΣ

Μεγαλοπρεπεῖς λίθοι!

ΣΕΡΝΥ

Σιωπήσατε λοιπόν!

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (ὅστις ἡμροῖσθη.)

Λίθοι;

ROBINOΣ (Μεταβαίνων πλησίον τοῦ.)

Προσέξατε, ἱππότα, ἡδυνάμην νὰ ῥίψω τοιούτους εἰς τὸν κήπὸν σας.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

ὦ! ὦ!

ROBINOΣ

Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἐτάραττε τὴν ἄρεξιν σας, καὶ δὲν θὰ ἡδύνασθε νὰ τιμήσετε τὸ δεῖπνον.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ναί, εἶμαι γαστρονόμος, εἶναι ἀληθές... ἄλλὰ δὲν εἶναι μέγα τὸ κακὸν καὶ αὐταὶ αἱ ἀλήθειαι δὲν εἶναι ἐκ τῶν πολὺ τρομερῶν.

ROBINOΣ

Τίς οἶδεν· ἴσως ἔχετε ὕδνα τινὰ εἰς...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Εἰς τὸν στόμαχον;

ROBINOΣ

Ὅχι, εἰς τὴν συνείδησιν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Εἰς τὴν συνείδησιν;... Δὲν ἐννοῶ...

ROBINOΣ

Ζητήσατε καλλίτερον. (Κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν μαρκέσιον.) Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μυστικὸν σας, μαρκέσιε, δύνασθε νὰ μένετε ἡσυχος, οὔτε ὠμίλησα οὔτε θὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτοῦ εἰς κανένα.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ποῖον μυστικὸν, κύριε;

ROBINOΣ

Ἐ δά! τὴν πρεσβείαν σας.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἄ!

ROBINOΣ

Ἐ! χέ! ὁ Διάβολος ἔχει ἐνίοτε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ὑπουργοῦ.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Πῶς! ἡξεύρετε;...

ROBINOΣ

Ἡσυχάσατε, κύριε μαρκέσιε, θὰ ἤμαι ἐχέμυθος, καὶ δὲν θὰ σᾶς βλάψω.. ὑπὸ ἓνα ὄρον ἐν τούτοις...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ποῖον;

ROBINOΣ

Θὰ σὰς τὸν εἰπῶ . . . βραδύτερον, ὅταν θὰ ἤμεθα μόνοι . . . ἐδῶ, μετὰ μίαν ὥραν (δεικνύει τὸ ἱκκρεμέ:) μετὰ μίαν ὥραν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἔστω. (Κατ' ἰδίαν, ἐξετάζων τὸν Ῥοβίνον.)
Μήπως εἶναι ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργοῦ;

ΚΟΜΗΣΣΑ (ὁμοίως.)

Θὰ ἦναι φίλος τοῦ συνταγματάρχου.

ΣΕΞΝΥ (ὁμοίως.)

Θὰ φοιτᾷ συχνὰ εἰς τὸ Μελόδραμα.

ῬΑΠΙΝΙΕΡ (ὁμοίως.)

Θὰ γευματίζῃ εἰς τοῦ Βερύ.

ROBINOΣ

Καὶ τώρα, κυρία καὶ κύριοι, ἰδοὺ σεῖς πλειότερον ἢ ἄλλοτε περίεργοι νὰ μάθετε ποῖος εἶμαι, ἀνυπομονοῦντες νὰ ἰδῇτε πίπτουσιν τὴν προσωπίδα ἣτις καλύπτει τὸ πρόσωπόν μου . . . Λοιπὸν! εὐχαριστηθῇτε.

(Ἀφαίρει τὴν προσωπίδα του.)

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

(Ἀφοῦ συνεδουλεύθη διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς ἄλλους.)

Ἀλλὰ, κύριε, κανεῖς ἐδῶ δὲν σὰς γνωρίζει ποῖος εἰσθε λοιπὸν;

ROBINOΣ

Ποῖος εἶμαι; . . . ὁ Ῥοβίνος.

ΟΛΟΙ

Ὁ Ῥοβίνος!

ROBINOΣ

Ῥ-ο-ρο, β-ι-βί, ν-ο-ς-νος, Ῥοβίνος, καθὼς τὸ ἔγραψεν ὁ Κ. μαρκέσιος ἐπὶ τοῦ προσκλητηρίου τὸ ὁποῖον μὲ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ στείλῃ.

(Δεικνύει τὸ προσκλητήριο.)

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Εἶναι ἀληθές.

ROBINOΣ

(Μετὰ μειδιάματος εἰρωνικοῦ.)

Τώρα ὅτε εἶμαι γνωστὸς θὰ μὲ κάμῃ τὴν τιμὴν ἢ κυρία κόμησσαι νὰ δεχθῇ τὴν χεῖρά μου διὰ μίαν τετραχορίαν;

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἔχω δώσει τὸν λόγον μου εἰς ἄλλον.

ROBINOΣ

Διὰ τὴν πρώτην, τὸ ἡξέυρω, (Μυστηριωδῶς.) εἰς τὸν νέον συνταγματάρχην Βερσάκ . . . ἀλλὰ διὰ τὴν δευτέραν; . .

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἔστω, δέχομαι.

ROBINOΣ

Εὐχαριστῶ . . . Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ σημεῖον . . . ὁ συνταγματάρχης σὰς ζητεῖ . . . ἐπιτρέψατε νὰ σὰς ὁδηγήσω.

(Τῇ δίδει τὸν βραχίονα.)

Συγγνώμην, κύριοι, εὐαρεστηθῇτε, κυρία.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἀλλὰ ποῖος νὰ ἦναι;

ΣΕΡΝΥ

(Πρὸς τὸν μαρκέσιον.)

Εἰμέ με τί σκέπτεσαι, φίλτατέ μου; Ἐγὼ εὐρίσκω τὴν γυναῖκά μου πολὺ ἐξοικειωμένην μὲ τὴν κόλασιν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Σὺ εἶσαι ὁ μόνος ἔνοχος, διότι τοσάκις τὴν ἔστειλες εἰς τὸν διάβολον, ὥστε εἰς πολλὴν ἁρμονίαν θὰ ἦναι μεταξύ των.

ΣΕΡΝΥ

Ναὶ, εἰς τὴν ψυχὴν μου, θὰ ἐκδικηθῶ, ἔστω καὶ ἂν ἦναι ὁ Σατανᾶς ἢ ὁ Ἐωσφόρος! . . . Τέλος πάντων εἶναι ὁδυνηρὸν νὰ βλέπῃ τις τὴν γυναῖκά του τόσον ἐξοικειωμένην μὲ τὴν κόλασιν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Διὰ τὸ πείσμά του γελῶ ἐκ βάθους καρδίας. Εἴτε εἶναι ὁ Σατανᾶς εἴτε ὁ Ἐωσφόρος! εἶναι οὐδυνηρὸν νὰ βλέπῃ τις τὴν γυναῖκά του ἐξοικειωμένην μὲ τὴν κόλασιν.

(Ἐξέρχονται, ὁ ἱππότης μένει μόνος.)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, μόνος.

Ἄρκετὰ ἀστεία, ἄρκετὰ τολμηρὰ, αὐτὴ ἡ προσωπίς... ἀλλ' ὅχι τόσον ισχυρὰ ὥστε νὰ παλαίσῃ μὲ ἐμέ. (Ῥιπτόμενος ἐπὶ τοῦ ἀνυψήσαντος.) Ἐ, φίλε μου ἱππότα Ῥαπινιέρ, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι εἶσαι εὐτυχὴς θνητὸς, καὶ ὅτι δικαίως ἐκοπίασες διὰ νὰ γεννηθῇς. Εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν ἑξ ἐτῶν, δύο σημαντικαὶ κληρονομίαι, καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία μὲ ἔρχεται εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας, ὅτε δηλαδὴ διὰ νὰ τὴν τιμήσω ἔχω ἐξαίρετον στόμαχον καὶ σιρὰν ὑγείαν.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (εἰσπερχόμενος καὶ κρατῶν δίσκον μὲ ποτήρια), ΡΑΠΙΝΙΕΡ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ὁ Κ. Ῥαπινιέρ!

(Θέλει νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἐμποδίζεται.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

(Πλησιάζων τὸν Βαλεντίνον καὶ λαμβάνων ἐν ποτήριον ἐκ τοῦ δίσκου. Ὁ Βαλεντίνος παίρνει τὸν δίσκον στρέφον τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἄλλο μέρος.) Εἰς τὴν πίστιν μου, ζήτω τὸ ποῦνσι!... εἶναι ποτὸν τουρκικόν, διασκεδαστικόν... καὶ λείπει ἀπὸ αὐτό... Νομίζω ὅτι δὲν ἔχει λεμόνι. (Κενώνει δεξιὸν ποτήριον.) Λείπει τρώντι λεμόνι; ναί, ναί, λείπει. (Ἀπομακρύνεται, ἔπειτα ἐπανέρχεται ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ Βαλεντίνου, ὅστις στρέφει τὴν κεφαλὴν ἀντιθέτως.) Παράγγειλε νὰ βάλουν περισσότερον λεμόνι εἰς τὸ ποῦνσι.

(ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ, μόνος.

Ναί, μὲ αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ κοιμηθῇς, γέρικο σφουγγάρι! Εὐτυχῶς δὲν με ἀνεγνώρισε... Καὶ τρώντι, μὲ αὐτὴν τὴν οἰκοστολὴν τοῦ Κ. Βαρώνου μὲ τὴν ὁποίαν με ἐνέδυσεν ὁ Κ. Ῥοβίνο... «Νὰ εἰσέρχῃσαι πολλάκις, μοῦ εἶπεν,

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β΄.]

εἰς τὰς αἰθούσας, διὰ νὰ εἰμπορῶ νὰ σοῦ δίδω τὰς διαταγὰς μου,» καὶ ἰδοὺ μία ὥρα ὅπου περιφέρω αὐτὸν τὸν δίσκον χωρὶς νὰ ἀπαντήσω τὸν κύριόν μου. Αἱ δυνάμεις μου ἐξηντλήθησαν, ἔχω ἀνάγκην νὰ τὰς ἐνδυναμώσω. (Πίνει ἐν ποῦνσιον ἀπὸ ἀπέθηκε τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ τραπέζης.) Τί διάβολον, ἐμένα δὲν μοῦ φαίνεται νὰ τοὺς λείπη τὸ λεμόνι. Νὰ τολμήσω νὰ πάρω καὶ ἓνα βούτημα; Πᾶ!... πᾶ!...

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΒΑΡΩΝΗ, ΜΑΡΙΑ (μὲ μακροῦς μανδύας) ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ

Λοιπὸν, Μαρία μου, ἰδοὺ ἤλθομεν εἰς τὸν χορόν. Τώρα ἄς μᾶς προστατεύσῃ ὁ Θεός!

ΜΑΡΙΑ

Ἴδου ἀπὸ τοῦδε ὁ Βαλεντίνος, μητέρα μου.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἐπρόφεραν τὸ ὄνομά μου. (Ἡ βαρὼνῃ καὶ ἡ Μαρία ἀφαιροῦσι τὰς προσωπίδας των.) Τί βλέπω; τὴν κυρίαν Βαρώνην καὶ τὴν δεσποινίδα Μαρίαν;

ΒΑΡΩΝΗ

(Πρὸς τὸν Βαλεντίνον.) Σιωπήσατε!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἡ εὐγενεία σας εἰς τοὺς Παρισίους, ἡ εὐγενεία σας εἰς αὐτὸν τὸν χορόν... Ἀλλὰ πῶς γίνεται;

ΒΑΡΩΝΗ (ζωηρῶς.)

Μόλις ἀνεχώρησες ἀπὸ τὴν ἑπαυλιν, ἀκριβέ μου Βαλεντίνε, καὶ μετενόησα διὰ τὴν πολὺ ἀπερισκέπτως δοθεῖσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν ἄγνωστον ἐκεῖνον νέον...

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἀ! κυρία, τὸν ὑβρίζετε!... Ἐὰν ἤξεύρατε πόσον σᾶς εἶναι ἀφωσιωμένος!

(Ἀκολουθεῖ.)